

PRINȚUL
CU DOUĂ SPADE

OWIDJU

PRINTUL
CU DOUĂ SPADE

OWIDJU

SHORT INTRO...

This book is for those who want to learn Romanian in a fun way.

I am deeply committed to the idea that reading books can help us build vocabulary and strengthen grammar without much pressure.

While learning Romanian, reading should be one of your primary activities.

Don't try to remember words or grammar.
Don't try to put pressure on yourself.

Just get to know the language through the story, as if it were a person.

This book has three parts:

1. The story in Romanian orthography.
2. The text in the IPA (International Phonetic Alphabet).
3. The story in English.

My recommendation:

- Start with the English part and read the story twice.
- Read my pronunciation guide.
- Read the IPA version once.
- Try reading the story in the original text.

This short story will add to your knowledge of Romanian.
It will be an excellent step toward helping you enjoy content in the language.

Thank you!

owidju.com

PRINȚUL CU DOUĂ SPADE

Ion este fierar.

Lucrează ca fierar de aproape cinci ani.

Nu e un fierar obișnuit, pentru că el face doar spade și sulite.

Este noapte.

Satul nu este bine iluminat, iar străzile sunt pline de noroi.

Ion închide atelierul și stinge lampa de la poartă.

Apoi, el intră în casă și se așază la masă cu soția sa, Elena.

Pe stradă apare un grup de călăreți.
Ei se opresc în fața atelierului lui Ion.
Primul călăreț coboară de pe cal.
Ceilalți călăreți descalecă și ei.
- Eu intru primul, zice unul dintre bărbați.
- Te rog, spune un bărbat tânăr.

Doi dintre oameni aprind câte un felinar.
La lumina lor, armura și armele strălucesc.
Ei sunt soldații Regelui.
Un soldat cu felinar scoate sabia din teacă și se apropie de ușă.

Soldații cu felinare intră repede în casă.

Amândoi au armele pregătite.

Ion și Elena privesc cu teamă la cei doi soldați.

- Tu, deschide atelierul! îi zice un soldat lui Ion.

Ion și Elena se ridică încet de la masă.

Femeia rămâne în cameră cu unul dintre soldați.

Ion merge la ușa atelierului și o descuie.

Celălalt soldat intră în atelier după Ion și închide ușa.

- Cine mai este acasă în afară de voi doi? întrebă soldatul.

- Nimeni.

- Ești sigur?

- Da. Locuim singuri. Nu avem copii.

Soldatul se uită spre ușă și strigă:

- Gata!

Ușa se deschide și intră restul de soldați.

Apoi intră un cavaler tânăr. El îl privește pe Ion și zice:

- Tu ești fierarul Ion?

- Da.

- Sunt Alex, fiul Regelui.

- Alteță! Sunt onorat să...

- EU vorbesc acum!

Ion tace. Soldații tac și ei.

Prințul Alex spune:

- Am nevoie de două spade.

Ambele pentru mine, cu simbolul MEU, nu cu al Regelui.

Le vreau identice. Ai cinci zile la dispoziție.

- Alteță, dar...

- Am zis: EU vorbesc acum!

Un soldat se apropie de Ion și îi șoptește amenințător:

- Tu nu înțelegi românește?

Toată lumea tace.

Prințul privește plictisit în jurul lui.
În cameră nu sunt foarte multe lucruri.

Alex zise:

- Vizita mea aici e secretă.

Dacă spui cuiva, știi ce te așteaptă. Da?

- Da... zice Ion încet.

- Bun. Atunci, noi plecăm.

Ne întoarcem peste cinci zile.

Ion vorbește repede:

- Alteță, îmi cer iertare, dar cinci zile nu îmi ajung
pentru două spade regale!

Una singură durează o săptămână!

Prințul zâmbește și spune:

- Bine. Ai șapte zile pentru o spadă.

Soția ta va lucra la cea de-a doua spadă, în același timp.

- Alteță...

- Când mă întorc, le compar.

Dacă spada ei nu este la fel de bună precum a ta, o aretez pe ea.

Dacă spada ei e mai bună decât spada ta, te iau pe tine.

Prințul iese pe ușă, iar soldații pleacă și ei cu el.

Ion merge la Elena și îi spune tot.

- Cui îi cerem ajutorul? întrebă soția.

- Știi cui. Merg la oraș.

Cunosc acolo pe cineva care sigur ne ajută.

- Ai grijă!

Ion iese ușor la poartă. El merge spre oraș, pe jos, prin întuneric.

Fierarul nu are cal și n-are nici felinar.

Noroiul se aude încet sub pașii lui.

***

PRONUNCIATION

- [i] like "ee" in "see"
- [ɪ] like "ue" in "sue" but the lips aren't rounded
- [u] like "ue" in "sue"
- [e] like "e" in "bet"
- [ə] like the first "a" in "away"
- [o] like "oo" in "floor"
- [ɑ] like "a" in "father"
- [ɛə] or [æ] like "a" in "cat"
- [b] like "b" in "bet"
- [p] like "p" in "spot"
- [m] like "m" in "man"
- [v] like "v" in "veal"
- [f] like "f" in "fine"
- [w] like "w" in "win"
- [d] like "d" in "dog"
- [t] like "t" in "stop"
- [n] like "n" in "nut"
- [ŋ] like "n" in "king"
- [z] like "z" in "zoo"
- [s] like "s" in "see"
- [ts] like "ts" in "nuts"
- [r] tapped "r" like "tt" in "better" (in General American)
- [l] like "l" in "lake"
- [dʒ] like "dge" in "edge"
- [tʃ] like "tch" in "batch"
- [ʒ] like "s" in "pleasure"
- [ʃ] like "sh" in "show"
- [j] like "y" in "yes"
- [g] like "g" in "go"
- [k] like "k" in "skate"
- [h] like "h" in "hello"
- [ç] like "h" in "human"
- [ˈ] this sign is placed before a stressed (accented) syllable
- [ː] this sign is placed after a long vowel

'printsul ku 'dowə 'spade

i'on 'jeste fje'rar/
lu'krəzə ka fje'rar de a'prwape 'tʃintʃ anj/
nu je un fje'rar obifnu'it/ pentru kə jel 'fatʃe dwar 'spade ʃi 'sulitse/
'jeste 'nwapte/
'satul nu 'jeste 'bine ilumi'nat/ jar 'strəzile sint 'pline de no'roj/
i'on in'kide ate'ljerul/ ʃi 'stindʒe 'lampa de la 'pwartə/
a'poj jel 'intrə in 'kasə/ ʃi se a'jazə la 'masə ku so'tsia sa e'lena/

pe 'stradə 'apare un grup de kələ'retsj/
je se o'presk in 'fatsa ate'ljeruluj luj i'on/
'primul kələ'rets ko'bwarə de pe kal/
'tfejlaltsj kələ'retsj des'kalekə ji jej/
jew 'intru 'primul/ 'zitfe 'unul 'dintre bər'batsj/
te rog/ 'spune un bər'bat 'tinər/

doj 'dintre 'wamenj a'prind 'kite un feli'nar/
la lu'mina feli'narelor/ ar'mura ji 'armele strəlu'tfesck/
je sint sol'datsi 'redželuj/
un sol'dat ku feli'nar 'skwate 'sabia din 'təkə/ji se a'propie de 'ufə/

sol'datsi ku feli'nare 'intrə 'repede in 'kasə/
amin'doj aw 'armeले pregə'tite/
i'on ʃi e'ləna pri'vesk ku 'təamə la tʃej doʒ sol'datsj/
tu/ des'kide ate'ljerul'ij 'zitʃe un sol'dat luj i'on/
i'on ʃi e'ləna se ri'dikə in'tʃet de la 'masə/
fe'meja rə'mine in 'kamerə ku 'unul 'dintre sol'datsj/

i'on 'merdʒe la 'uʃa ate'ljeruluj ʃi o des'kuje/
'tʃeləlalt sol'dat 'intrə in ate'ljer 'dupə i'on ʃi in'kide 'uʃa/
'tʃine maj 'jeste a'kasə in a'farə de voj doʒ/ in'trəabə sol'datul/
'nimenj/
'jeʃtj 'sigur/
da/ loku'im 'singurj/nu a'vem ko'pi/
sol'datul se 'ujtə spre 'uʃə ʃi 'strigə/
'gata/

'uʃa se des'kide ʃi 'intrə 'restul de sol'datsj/
a'poj 'intrə un kava'ler 'tɪnər/ jel ɪl pri'veʃte pe i'on ʃi 'zitʃe/
tu 'jeʃtj ʃje'rarul i'on/
da/
sɪnt 'aleks, 'fiul 'redʒeluj/
al'tetʃə sɪnt ono'rat sə/
jew vor'besk a'kum/
i'on 'tatʃe/sol'datsi tak ʃi jej/

'printsul 'aleks 'spune/
am ne'voje de 'dowə 'spade/
'ambele 'pentru 'mine/ku sim'bolul mew nu ku al 'redʒeluj/
le 'vrəaw i'dentitʃe/aj 'ʃɪntʃj 'zile la dispo'zitsie/
al'tetʃə dar/
am zis jew vor'besk a'kum/
un sol'dat se a'propie de i'on ʃi ij ʃop'teʃte amenintʃə'tor/
tu nu intʃe'ledʒj romi'neʃte/
'twatə 'luməa 'tatʃe/

'printsul pri'vefte plikti'sit in 'zurul luj/
in 'kamerə nu sint 'fwarte 'multe 'lukrurj/
'aleks 'zitfe/
'vizita meḗa a 'itj je se 'kretə/
'dakə spuj kuj'va fti tje te af'teaptə da/
da 'zitfe i'on in 'tjet/
bun a 'tuntj noj ple 'kəm/
ne in 'twartjem 'peste 'tjintj 'zile/

i'on vor'beḗte 'repede
al'tetṣə imj tjer jer'tare/dar 'tjintj 'zile nu imj a'zung 'pentru 'dowə
'spade re'gale/'una 'singurə du'reḗzə o səptə'minə/
'printsul zim'beḗte ji 'spune/
'bine/ aj 'fapte 'zile 'pentru o 'spadə/
so'tsia ta va lu'kra la tjeḗa deḗa 'dowa 'spadə in a'tjelajj timp/
al'tetṣə
kind mə in'tork le kom'par/'dakə 'spada jej nu 'jeste la fel de 'bunə
pre'kum a ta/o ares'tez pe ja/'dakə 'spada jej je mai 'bunə de'kit
'spada ta/te jaw pe 'tine/
'printsul 'jese pe 'ufə jar sol'datsi pleḗakə ji jej ku jel/

i'on 'merdže la e'ləna ji ij 'spune tot/
kuj pu'tem səj 'tjerem azu'torul/ intrəabə so'tsia/
ftiw kuj/merg la o'raj/ku'nosk a'kolo pe tje'ne'va 'kare 'sigur ne a'zutə/
aj 'grižə/

i'on 'jese u'for la 'pwartə/jel 'merdže spre o'raj pe 3os prin intu'nerik/
fje'rarul nu 'are kal ji 'nare nitj feli'nar/
no'rojul se a'ude in 'tjet sub 'pafi luj/

***

THE PRINCE
WITH TWO SWORDS

OWIDJU

THE PRINCE WITH TWO SWORDS

John is a blacksmith.

He has been working as a blacksmith for five years.

He is not a regular blacksmith because he only makes swords and spears.

The night came.

The village could be better-lit, and the streets are mud-filled.

John closes up the workshop and puts out the lamp at the gate.

Then, he enters the house and sits at the table with his wife, Helen.

A group of horsemen appears on the street.
They stop in front of John's workshop.
The first rider gets off the horse.
The other riders also dismount.
"I'll go in first," says one of the men.
"Please," says a young man.

Two of the men each lit a lantern.
Under their light, the armor and the weapons shine.
They are the king's soldiers.
A soldier carrying a lantern draws his sword out of the scabbard
and approaches the door.

The soldiers carrying lanterns enter the house quickly.
They both have their weapons ready.
John and Helen are looking fearfully at the two soldiers.
"You, open up the workshop!" says a soldier to John.
John and Helen slowly get up from the table.
The woman stays in the room with one of the soldiers.

John goes to the workshop's door and unlocks it.
The other soldier follows John into the workshop and shuts the door.
"Who else is in the house, aside from you two?" Asks the soldier.
"No one."
"Are you sure?"
"Yes. We live alone. We have no children."
The soldier looks at the door and shouts:
"Ready!"

The door opens, and the rest of the soldiers come in.

Then, a young knight comes in.

He looks at John and says:

"Are you John, the blacksmith?"

"Yes."

"I'm Alex, the king's son."

"Your Highness! I'm honored to..."

"I am speaking now!"

John shuts up. The soldiers are silent too.

Prince Alex says:

"I need two swords—both for me, with MY symbol, not the king's.

I want them to be identical. You got five days at your disposal."

"Your Highness, but..."

"I said: I'm speaking now!"

A soldier comes closer to John and whispers threateningly:

"Don't you understand English?"

Everybody is silent.

The Prince looks around with boredom.

There are a few things in the room.

Alex says:

"My visit here is secret.

If you tell someone, you know what expects you. Yes?"

"Yes..." says John softly.

"Good. Then, we're going now. We'll be back in five days."

John talks fast:

"Your Highness, forgive me, but five days aren't enough for two royal swords! One sword alone takes a week!"

The Prince smiles and says:

"Well, then. You got seven days for one sword.

Your wife will work on the second sword at the same time."

"Your Highness..."

"When I get back, I'll compare them.

I'll arrest your wife if her sword isn't as good as yours.

If her sword is better than your sword, I'll take you instead."

The Prince exits the door, and soldiers follow him.

John goes to Helen and tells her everything.

"Who can we ask for help?" asks the wife.

"I know who. I'm going to the city.

I know someone there that will surely help us."

"Be careful!"

John slowly exits the gate.

He goes to the city, on foot, through the dark.

The blacksmith has no horse or lantern.

He could hear the gently squashed mud under his feet.